

ת"פ (ראשון לציון) 7708-02-22 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 7708-02-22 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

גמר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז בשני אישומים, בביצוע 2 עבירות של **תקיפה סתם-בת זוג**, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, היו הנאשם והמתלוננת בני זוג נשואים במשך 25 שנים ולהם 4 ילדים משותפים.
3. על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 5.11.21 בשעות היום יצאה המתלוננת מהדירה עם ילדיהם המשותפים, ונסעה לאילת ללא ידיעת הנאשם. ביום 6.11.21 בשעה 21:40 או בסמוך לכך, דיווח הנאשם למוקד 100 שהמתלוננת אינה עונה לטלפון. בהמשך, חזרה המתלוננת עם הילדים לדירה ובכניסה, בנוכחות הילדים, ירק הנאשם בפניה ופגע בה.
4. על פי עובדות **האישום השני**, כשנתיים עובר לתאריך המצוין באישום הראשון, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בדירה, על רקע שאינו ידוע, אחז הנאשם את המתלוננת בצווארה והפילה על הרצפה.

רישום פלילי

5. אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות בפלילים.

עמוד 1

שירות המבחן

6. מהתסקיר מיום 29.10.24, עלה כי הנאשם כבן 54, גרוש מהמתלוננת ולהם ילדים משותפים. הנאשם עובד כיום כקבלן חשמל, בחברה שבבעלותו, ומנהל קשר זוגי מזה כשנה וחצי. הנאשם השלים 12 שנות לימוד, בגיל המתאים גויס לשירות צבאי ושירת שירות מלא בתפקיד תומך לחימה. לאחר שחרור מהצבא עבד כשכיר בתחום החשמל ובשנת 2002 פתח את החברה שבבעלותו.

7. הנאשם תיאר כי הכיר את המתלוננת בהיותו כבן 19 ולאחר 5 שנות זוגיות הם נישאו. לאחר ביצוע העבירה, נפרדו הצדדים ובהמשך התגרשו. הצדדים מקיימים משמורת משותפת על ילדיהם הקטינים תוך שהנאשם מקפיד על תשלום דמי מזונות כנדרש ונמצא בקשר קרוב עם ילדיו הקטינים.

8. בהתייחסותו לעבירה סיפר הנאשם כי שב לביתו בשעות הצהריים, הבין כי המתלוננת וילדיו עזבו את הבית ללא שעודכן, נעדרו למשך סוף השבוע, חש לחץ ודאגה והתקשר למשטרה להודיע כי בני משפחתו נעדרים. עם חזרתה של המתלוננת התקשה לווסת תחושותיו, ירק לעבר הרצפה ופגע בה מבלי שהתכוון לכך.

הנאשם התחרט על התנהלותו האלימה כלפי המתלוננת, הבין שנדרש היה עליו לפעול אחרת ולהימנע מהעימות עמה. עוד מסר כי לאחר אירוע העבירה נותק הקשר עם ילדיו הגדולים והוא פנה למרכז למניעת אלימות במשפחה וטופל שם תקופה קצרה.

9. המתלוננת מסרה לשירות המבחן כי אינה מעוניינת להגיע לפגישה או לשוחח טלפונית.

10. ממידע שהתקבל מגורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה עלה כי הנאשם פנה למרז בשנת 2021 בעקבות תלונה שהוגשה נגדו במשטרה, הגיע למספר פגישות אך לא השתלב בטיפול. לא נמסרה לשירות המבחן הסיבה לכך שלא שולב בטיפול.

11. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נעדר דפוסים אלימים מושרשים, לאורך השנים תפקד באופן תקין במסגרות תעסוקתיות ושמר על יציבות בחייו. עוד נוצר הרושם כי מערכת היחסים עם המתלוננת אופיינה בקשיים בתקשורת, לאורך השנים נקט הנאשם בדרכי התמודדות שלא קידמו פתרון ושיפור ביחסיו עם המתלוננת והליך הגירושין היווה עבורו אירוע משברי בפרט סביב הקשר עם ילדיו הגדולים ובהיות הקונפליקט לא פתור.

עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם ממוקד בשיקומו ובשאיפותיו האישיות בקשר הזוגי הנוכחי ואינו עסוק במתלוננת.

12. במכלול השיקולים העריך שירות המבחן סיכון נמוך להישנות ביצוע עבירות, בין היתר בשל כך שמדובר בעבירה ראשונה לחובת הנאשם, הליך הגירושין הסתיים ועצמות הקונפליקטים בין הנאשם למתלוננת פחתה.

13. על כן, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף 150 שעות ולבטל הרשעתו.

ראיות לעונש

14. ההגנה הגישה מספר מסמכים בהם פסק דין הגירושין (נ/1); הסכם למתן שירותים ובו הצהרה לפיה הנאשם נעדר עבר פלילי והוא רשאי לעבוד במוסדות חינוך ובאתרים ממשלתיים וככל שיידרש, עליו להציג את המסמכים הרלוונטיים (נ/2); מכתב המלצה מטעם מר ירון ראובני, ראש תחום רכש ומכרזים מטעם משרד החוץ. מכתב זה ניתן ללמוד כי הנאשם ביצע מספר פרויקטים במתחם משרד החוץ בירושלים באופן מקצועי, באיכות טובה ובלוח הזמנים הנדרש לשביעות רצון משרד החוץ (נ/3).

טיעוני הצדדים לעונש

תמצית טיעוני המאשימה

15. בטיעוניה עמדה המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם כאשר אין המדובר בפגיעה ברף חומרה נמוך. יתר על כן, היריקה בפניה של המתלוננת מהווה אקט משפיל.

המאשימה חולקת על המלצת שירות המבחן באשר לביטול ההרשעה, כאשר לטענתה הנאשם לא הוכיח כי הרשעתו תוביל לפגיעה חמורה בשיקומו, לא קיים הליך טיפולי העלול להיפגע ולא הוצג מסמך המלמד על פגיעה בתעסוקתו.

המאשימה הזכירה את הודאת הנאשם בעבירה, החרטה, האחריות והחיסכון בזמן השיפוטי.

נוכח האמור עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 8 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, תוך שהפנתה לפסיקה.

תמצית טיעוני ההגנה

16. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו, נישואיו למתלוננת משך 23 שנים, וחלוף הזמן מאס ביצוע העבירה כאשר האירוע הראשון ארע לפני כ-5 שנים, במהלך שנת 2019. הסנגור הדגיש את הדאגה שאחזה בנאשם כשלא ידע לאן המתלוננת וילדיו נעלמו, הדיווח למשטרה והתסכול שגרם לו לירוק עליה. לשיטת הסנגור, חומרת המעשה היא בשל הביזוי ואין המדובר בתקיפה חמורה.

לשיטת הסנגור, הנאשם נעדר עבר פלילי ודפוסים עברייניים ובשל כך אינו נזקק לטיפול. הצדדים התגרשו ולא מתקיים ביניהם כל קשר פרט סביב הילדים. הנאשם הוא אב מעורב, המשמורת משותפת באופן מלא, גם המתלוננת בזוגיות חדשה וכל אחד מהצדדים חי את חייו.

17. באשר לפגיעה בתעסוקה ציינה ההגנה כי הנאשם עובד במקומות ביטחוניים ובחווה העבודה עליו להצהיר כי אין לחובתו הרשעות בפלילים וזאת נוכח רגישות מקומות העבודה. לשיטת הסנגור, על בתי המשפט לבחון את כלל הנסיבות הקשורות ולאזן מול הנזק הצפוי להיגרם לנאשם ובמיוחד כאשר מדובר במי אשר הסיכון הנשקף ממנו נמוך.

בנסיבות אלה ביקשה ההגנה לבטל את ההרשעה לאמץ המלצת שירות המבחן לצו של"צ בהיקף 150 שעות.

18. לבסוף, שמעתי את הנאשם עצמו אשר הביע חרטה וציין כי לא יחזור על מעשיו.

דין

שאלת ההרשעה

19. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני ההגנה ועיינתי במסמכים שהגישה, נחה דעתי כי עסקינן במקרה חריג המצדיק להימנע מהרשעה. אנמק בקצרה.

20. כידוע, כלל יסוד הוא כי מי שנקבע כי ביצע עבירה פלילית יורשע בדין, ורק נסיבות מיוחדות ויוצאות דופן יכול שיביאו לתוצאה של סיום ההליכים ללא הרשעה. על עמדה זו חזר בית המשפט העליון פעמים רבות לאורך השנים, תוך שהדגיש כי סיום ההליכים ללא הרשעה הנו בגדר חריג מצומצם בלבד, ראו למשל ע"פ 9150/08 מ"י נ' ביטון (23.7.09) שם נקבע כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית-המשפט להסתפק בהעמדת נאשם במבחן בלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפרה את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון בפני החוק."

21. הכללים המנחים לבחינת סוגיית אי ההרשעה נקבעו במסגרת הלכת כתב-ע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מ"י, פד"י נב (3) 337, ולפיהם:

"הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

22. בענייננו, מדובר בעבירות אלימות שבוצעו במסגרת זוגית, בתוך התא המשפחתי, ועל כך חומרם. לא אחת מוטלים עונשים מוחשיים, משיקולי הרתעה וזאת גם כאשר מדובר בעבירות מילוליות והטרדות בלבד, על אחת כמה וכמה כאשר מדובר באלימות פיזית. עם זאת, ניתן לומר כי בנסיבות המתאימות ניתן להימנע מהרשעה, שכן האפשרות לבטל את ההרשעה לא הוגבלה אך ורק לעבירות מסוימות וקביעת כלל גורף לפיו בעבירות אלימות במשפחה לא ניתן להימנע מהרשעה חותרת תחת תכלית הענישה האינדיווידואלית לפיה יש לבחון כל מקרה בהתאם לנסיבותיו.

ראו למשל: בת"פ (ק"ג) 57920-11-17 מ"י נ' פלוני (4.2.19) בוטלה הרשעתו של הנאשם בגין ביצוע עבירות של תקיפה סתם-בת זוג, ראו גם את ההפניות הנזכרות שם; עפ"ג (ב"ש) 62165-12-20 דניאל שמידט נ' מ"י (24.3.21), שם אומנם לא נדונו עבירות אלימות במשפחה אך עסקין בעבירות אלימות חמורות מעט יותר שאף גרמו לחבלה של ממש);

23. בעניין שלפני, מצאתי כי על אף החומרה שבמעשיו של הנאשם והביזוי, האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה, בנסיבות הנאשם ומבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה.

24. אכן מעשיו של הנאשם חמורים ומבזים את המתלוננת. במסגרת האירוע הראשון בזמן שארע כשנתיים קודם לאירוע היריקה, אחז הנאשם בצווארה של המתלוננת והפילה לרצפה. במסגרת האירוע השני בזמן, ירק הנאשם על המתלוננת לאחר שחזרה עם הילדים המשותפים מאילת וזאת ללא ידיעתו של הנאשם ומבלי שעדכנה את הנאשם על נסיעתה זו עם הילדים.

25. לצד זאת אזכיר כי מדובר במי שהוא נעדר עבר פלילי, זו הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, כך שאין המדובר בהתנהלות אופיינית לנאשם והוא נעדר דפוסים אלימים מושרשים. עוד, מעת ביצוע העבירה חלף זמן ניכר והנאשם לא שב וביצע עבירות נוספות. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הסיכון הנשקף מן הנאשם לשוב ולבצע עבירת אלימות, נמוך בשים לב לכך שהנאשם והמתלוננת התגרשו ומנהלים מערכות זוגיות חדשות. שירות המבחן התרשם כי עצימות הקונפליקטים בין הצדדים פחתה.

26. זאת ועוד, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה ולא נפתחו נגדו הליכים נוספים מאז ביצוע העבירות.

27. באשר לתנאי השני שנקבע בהלכת כתב, שעיקרו פגיעה קונקרטיית בנאשם, מצאתי כי יש בחוזה ההעסקה שהציג הנאשם (נ/1) להצביע על כי תופסק העסקתו מקום בו יורשע. הנאשם בעל עסק עצמאי ונשכר לביצוע פרויקטים קונקרטיים, כאשר כפי שעולה מחוזה שהוצג לעיוני (נ/2) תנאי לעבודתו הוא הצהרה על היעדר עבר בפלילים ובמקרים מסוימים הוא אף עשוי להידרש להציג מסמכים רלוונטיים. היינו, הנאשם לא יוכל להתקשר בחוזה בפרויקטים דומים בעתיד, עת יורשע, ומשזו פרנסתו- ההרשעה עשויה לפגוע בו.

28. בנסיבות אלה ונוכח היות האינטרס הציבורי מאפשר הימנעות מהרשעה בנסיבות דנן המפורטות הרחבה לעיל, מצאתי כי מתקיים גם התנאי השני שעניינו קיומה של פגיעה קונקרטית (ר' לעניין זה את רע"פ 8215/16 **אברהם יצחק נ' מ"י** (29.3.17) בפסקה 14, שם נקבע כי די היה בקיומה של "**השפעה שלילית להרשעתו של המערער על עתידו המקצועי ועל סיכויי להיקלט בעבודה**" נוכח נסיבות המאפשרות הימנעות מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים).

29. **סיכומו של דבר**, מצאתי כי בנסיבות הייחודיות של המקרה המונח בפניי, נוכח רף חומרת המעשים שביצע הנאשם, הגירושין, התרשמות שירות המבחן לפיה נשקפת מהנאשם רמת סיכון נמוכה, העובדה כי הרשעה עלולה לפגוע בעיסוקו, ובהתחשב בכך שעסקינן בנאשם אשר קיבל אחריות מלאה על מעשיו והביע חרטה כנה על ביצוע העבירה, ולאור המלצתו של שירות המבחן, אני סבורה כי יש מקום ליתן לנאשם את ההזדמנות לשקם באופן מלא את חייו, לבטל הרשעתו ולהטיל צו של"צ והתחייבות להימנע מביצוע עבירות בעתיד.

30. לאור ביטול ההרשעה, לא מצאתי להמשיך ולבחון את מתחם העונש ההולם (ר' רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מ"י** (17.3.21)).

סוף דבר

31. הנני מורה על ביטול הרשעת הנאשם בדיון.

32. הנני משיתה על הנאשם כך:

א. צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

שירות המבחן יגבש עבור הנאשם תוכנית של"צ ויעבירה לאישור ביהמ"ש בתוך 30 יום. מובהר לנאשם כי ככל שלא יעמוד בצו המבחן או שלא ישלים את מלוא השעות לתועלת הציבור, יחזור עניינו מחדש לביהמ"ש וייגזר עליו עונש אחר.

ב. פיצוי למתלוננת- ע"ת 1, בסך של 2500 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות ביהמ"ש בתוך 60 יום. המאשימה תעביר למזכירות פרטיה של המתלוננת בתוך 14 יום.

ג. הנאשם יצהיר ויתחייב כי היה ויעבור בתוך שנה מהיום כל עבירת אלימות בתוך המשפחה ישלם את הסך של 2500 ₪. לא יצהיר, ייגזר דינו מחדש.

המזכירות תשלח עותק גמר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשפ"ה, 06 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.

